

Nr 152.

Av herr **Öhman**, om årligt understöd åt förre sjökaptenen
A. M. von Essen.

I en till generalpoststyrelsen den 19 maj 1928 inkommen ansökan har förre sjökaptenen Adolf Magnus von Essen i Malmö anhållit om ett understöd.

Kapten von Essen, som är född den 30 augusti 1852, har varit befälhavare dels under åren 1882—1896 å ångfartyget Sten Sture, med vilket postbefordring å linjen Malmö—Stralsund ägde rum, dels ock under tiden 1 maj—30 augusti 1897 å postångaren Rex, som då trafikerade ångbåtslinjen Trelleborg—Sassnitz.

Ett läkarintyg, som bilagts ovannämnda ansökning, utvisar, att von Essen är blind på det ena ögat och att det andra ögats synskärpa är nedsatt. Av andra intyg, som bifogats ansökningen, framgår, att von Essens ekonomiska ställning är sådan, att han i hög grad är i behov av understöd.

Generalpoststyrelsen har med underdånig skrivelse den 17 augusti 1928 överlämnat von Essens ansökning till Kungl. Maj:t och därvid anfört, bland annat, att von Essen under omkring 16 år varit befälhavare å ångfartyg, vilka ombesörjt posttrafik mellan Sverige och Tyskland. Då fartygen i fråga tillhört enskilda rederier, kunde denna hans anställning, som han dessutom lämnat redan vid 45 års ålder, icke anses vara av beskaffenhet att i och för sig föranleda pension eller understöd åt honom av vare sig postmedel eller andra allmänna medel. Av handlingar, som bilagts von Essens ansökan, syntes emellertid framgå, att han nedlagt ett uppoffrande, energiskt och målmedvetet arbete för förbättrande av Sveriges förbindelser med utlandet, och att han verksamt deltagit i strävandena för tillkomsten av kommunikationsleden Trelleborg—Sassnitz. Det syntes därför, enligt generalpoststyrelsens uppfattning, vara skäligt, att, då han nu vid hög ålder befunne sig i knappa ekonomiska omständigheter, något understöd av allmänna medel i anledning härav bereddes honom. Den kommunikationsled, för vars tillkomst von Essen verkat, kunde icke sägas enbart eller ens huvudsakligast tjäna ett postalt intresse, utan torde densamma hava sin största betydelse ur allmän kommunikations- och kommersiell synpunkt. På grund härav syntes ett eventuellt understöd åt von Essen icke lämpligen böra utgå av postmedel. Generalpoststyrelsen hade på grund av det anförda funnit sig böra överlämna von Essens ansökning, jämte tillhörande bilagor, till Kungl. Maj:t för den åtgärd, Kungl. Maj:t kunde finna ärendet böra

föranleda, samt under förmälan, att generalpoststyrelsen för sin del intet hade att erinra däremot, att understöd till skäligt befunnet belopp tilldelades von Essen.

Sedan Kungl. Maj:t infordrat statskontorets utlåtande i ärendet, anförde statskontoret i underdånig skrivelse den 10 september 1928, bl. a., att von Essens ifrågavarande tjänstgöring icke innebure någon anställning i statens tjänst och givetvis icke kunde giva anledning till utverkande av något understöd av statsmedel. Emellertid syntes von Essen i sammanhang med sin berörda verksamhet hava blivit i tillfälle att göra det allmänna stora tjänster vid ordnandet av den direkta trafiken mellan Sverige och Tyskland, och det vore med hänsyn härtill, som det nu, då von Essen vid framskriden ålder befunne sig i nödställd belägenhet, ifrågasattes att genom understöd av statsmedel bereda honom en lättnad i bekymren och därigenom från det allmännas sida visa erkänsla för hans berörda förtjänster. Med framhållande att föreliggande spörsmål helt och hållet undandroge sig bedömande efter vanligen tillämpade grunder för pensionering av statsmedel, ville statskontoret vidare anförä, att ämbetsverket med hänsyn till i detta fall föreliggande särskilda omständigheter icke ville motsätta sig, att genom framställning till riksdagen ett årligt understöd å förslagsvis 1,200 kronor åt von Essen utverkades att från allmänna indragningsstaten utgå från och med ingången av år 1929.

I övrigt tillåter jag mig hänvisa till de i kommunikationsdepartementet befintliga, till ärendet hörande handlingarna.

Ärendet har ännu ej blivit av Kungl. Maj:t avgjort, men med hänsyn till de stora tjänster, som von Essen, enligt vad såväl generalpoststyrelsen som statskontoret vitsordat, varit i tillfälle att göra det allmänna, torde fog få anses föreligga för att frågan om understöd åt von Essen genom en motion hänskjutes till riksdagen.

På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta lämna förre sjökaptenen Adolf Magnus von Essen under hans återstående livstid ett årligt understöd av 1,200 kronor att från allmänna indragningsstaten utgå från och med ingången av innevarande år.

Stockholm den 21 januari 1929.

Ivar Öhman.